

Danpaati

geschreven door M. Hogeling -student aan de RUG

Afgelopen zomer zijn wij met een groep enthousiaste studenten het vliegtuig ingestapt richting Suriname. Eenmaal aangekomen na een lange vliegreis zijn wij eerst een paar dagen in Paramaribo gebleven en hebben wij daar in de buurt een aantal plantages bezocht, waaronder Frederiksdorp en de plantages bij Fort Nieuw-Amsterdam. Na een paar dagen zijn wij per boot doorgegaan naar de hoofdbestemming van onze reis: Danpaati River Lodge. Deze prachtige verblijfplaats ligt dichtbij het dorpje Dan, waar de accommodatie veel mee samenwerkt en waarvoor wij naar Suriname zijn gekomen. Wij waren daar namelijk om de kinderen daar spelenderwijs wat extra dingen bij te brengen.

Daarom stond onze wekker daar elke ochtend ontzettend vroeg, maar dat was zeker geen straf, want we werden met een heerlijk zonnetje, koffie/thee op het balkon en een adembenemend uitzicht gewekt. Niet alleen voor ons, maar ook voor de meeste Surinamers begint de dag vroeg. Tussen de middag is het over het algemeen veel te warm om bezig te zijn, dus doen de meeste Surinamers dat 's ochtends vroeg. De ochtenden brachten wij door in het

grootste dorp van de omgeving: Pykislee. Daar liepen wij mee met de thuiszorg om hun een handje te helpen, maar vooral om ook eens te kijken hoe dat gaat. Dat is een mooi initiatief, opgezet door de vrouwen, om de oudere vrouwen te helpen met het (zware) fysieke werk. Wij gingen daar bijvoorbeeld hun erf of huis vegen, de afwas doen en kleren wassen in de rivier. Normaal zijn dit dingen die familieleden doen, maar veel dochters waren verhuisd naar andere dorpen of naar de stad om te studeren/werken. Zij hoefden dus nu niet terug te komen om hun moeder te helpen.

Als we klaar waren stapten we weer in de boot richting Danpaati River Lodge, waar een heerlijke warme lunch op ons te wachten stond. De ritjes in de boot van en naar Danpaati River Lodge waren ook al een traktatie op zich. Na de lunch gingen wij met de hele groep richting de mediatheek in het nabijgelegen dorpje Dan. Daar kwamen alle kinderen uit het dorp, maar ook uit andere dorpjes in de omgeving bij elkaar. Elke middag waren er vier studenten uit onze groep die iets had voorbereid. Wij waren als eerst en besloten iets met drama te gaan doen. We begonnen met Nederlandse dans en muziek, wat ze aan het begin heel grappig vonden. Vooral het houterige dansen van die gekke Nederlanders. Dan kwam de drumband uit het dorp en lieten de kinderen ons wel even zien hoe je

moest dansen. Uiteindelijk hebben we samen in verschillende groepjes toneelstukjes opgevoerd en konden ze ook niet van onze meegebrachte schmink afblijven, zo leuk was het voor de kinderen.

Elke middag werden ze minder verlegen en ook elke middag ging het met de taal een stuk beter. Zij leren daar allemaal wel Nederlands op school, maar het is niet hun moedertaal en dat is vooral lastig als wij met ons gekke accent Nederlands gaan praten. Uiteindelijk hebben wij nog een prentenboek gemaakt, een les over de natuur gegeven en een les over het menselijk lichaam. Elke middag bestond uit veel spelletjes met rennen, dansen, zingen en heel veel lol voor de kinderen en voor ons als groep.

De laatste middag hoefden we nog niet meteen afscheid te nemen, want de groep kinderen mocht nog even mee naar Danpaati River Lodge. Daar kregen ze een rondleiding en een heerlijke maaltijd voorgeschoteld. Het afscheid daarna viel wel wat zwaar voor beide groepen, maar ik weet zeker dat we allemaal goede herinneringen hieraan hebben overgehouden. Natuurlijk kon het niet zo zijn dat wij niks van de omgeving te zien kregen. Dus elke avond gingen wij voor of na het eten op een mini excursie. Zo gingen wij naar een klein stukje wildwaterbaan in de rivier, gingen we 's avonds in het donker op Kaaimannentocht en kregen we een uitleg over het tropisch regenwoud tijdens een boswandeling in de jungle.

Al met al heeft onze hele groep mooie herinneringen overgehouden aan ons avontuur in Suriname. Iedereen is een klein beetje verliefd geworden op het prachtige land en de inwoners. En bijna iedereen weet dat ze hier zeker nog een keer terug gaan komen.